

séget, hosszú életet és munkabírást az egész ország, az összes állampolgárok, nemzetiségek és felekezetek javára, akikkel együtt, az Ön bölcs irányítása alatt, kívánunk mi is, teljes összhangban és erőnket nem kímélve tovább dolgozni a békének és haladásnak országunkban és az egész világon való megvalósításáért. Dr. Kovács Lajos püspök.”

Az Unitárius Egyház, hívek és lelkészek, egyemberként csatlakozunk mindazokhoz, akik államelnökünket — az önfeláldozó hazafi példaképét, a nemzetközi élet kimagasló személyiségét, a szocializmus, a béke, a haladás, a függetlenség és az együttműködés fáradhatatlan harcosát — munkásságáért hazánkban és szerte a világon a legnagyobb tisztelettel és megbecsüléssel veszik körül. Feladatunknak tartjuk, hogy az ő elveinek szellemében, gyakorlati útmutatásával járuljunk hozzá közös hazánk, a szocialista Románia további építéséhez. Dolgozó népünkkel együtt mi is kívánunk Nicolae Ceaușescu elnöknek erőt, egészségét a haza és a nép javára!

Dr. KOVÁCS LAJOS

ÚJÉV REGGELÉN

Újévi köszöntésem alapjául két bibliai verset választottam. Az egyik a Királyok 1. könyvében, a másik a Máté szerinti evangélium 10. fejezetében olvasható. Az ótestamentumi szöveg így szól: „Egy halk és szelíd hang hallatszék.” Az Újszövetség szózata pedig ez: „Legyetek okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.” Ismert hely mindkettő; ismert és időszerű. Az első Isten lényével kapcsolatos; a második embertársaink iránti magatartásunk tekintetében ad számunkra eligazítást.

Az Ószövetség Istene az erős, hatalmas, szentségében és igazságosságában is zord, irgalmatlan Isten volt, aki megbüntette az atyák vétkeiket a fiakban, és ítéletével keményen lesújtott mindazokra, akik hozzá hűtlenné váltak és parancsolatait nem teljesítették. Ehhez az Istenhez csak félve, porig megalázkodva lehetett közelíteni. Ez az Isten, aki viharban, szélvészben szokott megnyilatkozni, akinek a járása nyomán sziklák szakadoztak szét és megingott a föld, ez az Isten szólt annak idején a tudósítás szerint az ő prófétájához, Ilyéshez, nem parancsoló, büntető, ítéletet hirdető módon, ahogyan azt a próféta várta, hanem „halk és szelíd hangon”. Ez azt jelenti, hogy Ilyés ezelőtt közel 3000 esztendővel már megsejtett valamit Isten simogató jóságából, szerető gondviseléséből, és ha egyelőre még homályosan is, de ráeszmélt Isten atyaságának magasztos voltára.

Ilyést Jézustól időben szinte egy egész évezred választja el. Hosszú utat kellett tehát Ilyés utódainak megtenniök, amíg a jézusi magaslatiság elérkeztek, ahol tisztán, világosan jutott kifejezésre a szerető, édes jó Atya fogalma, akinek lényege a békesség és szeretet, aki halk

és szelíd hangon szól az ő gyermekeihez, és szeretettel öleli magához legnemesebb teremtményét, az embert.

A halk és szelíd hangon hozzánk közeledő édes jó Atya, az ő legjobb fián, a Názáreti Jézuson keresztül kétezer év óta szüntelenül árasztja felénk az üzenetet: „Legyetek okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.” Ez azt jelenti, hogy okosan, józan szemlélettel, de ugyanakkor szelíden, a szeretet legfőbb parancsolata értelmében kell élnünk földi életünket, hogy az eszményi világhoz, Istenországához közel jussunk.

Hálát mondunk Istenünknek, hogy simogató, védő, oltalmazó gondviselésével velünk volt a tovatűnt esztendőben is. Köszönjük, hogy a kétség és bizonytalanság pillanatai után, amikor megmozdult alattunk a föld, és sok-sok honfitársunk földi javait, vagy a legdrágábbat, az életet veszítette el, hazánk népe egyemberként nyújtotta ki segítő kezét azok felé, akiknek anyagi támogatásra és lelki biztatásra olyan nagy szükségük volt. Hálával és köszönettel adózunk híveinknek, gyülekezeteink tagjainak, hogy a megpróbáltatottakhoz szívük melegével ők is közel hajoltak, és a romok eltakarítása után az újjáépítésből az evangéliumi parancs szellemében részüket kivéve, felebaráti és honpolgári kötelességüket teljesítették. Köszönjük híveinknek, hogy saját templomaink helyreállításában is egyházszeretettel, áldozatkészséggel és hitbuzgósággal munkálkodtak.

Hazánk ezelőtt két nappal, december 30-án ünnepelte a királyság megdöntésének, a köztársaság kikiáltásának harmincadik évfordulóját. Ezen az évfordulón egyházunk hívei is jóleső érzésekkel emlékeztek a nagyfontosságú történelmi eseményre, amely hazánk fejlődése egyik jelentős kiindulópontjának bizonyult.

Köszönjük gondviselő Istenünknek, hogy a mindennapi élet zajából az elmúlt esztendőben is kihallhattuk a felénk forduló, újra meg újra hozzánk érkező halk és szelíd isteni hangot. Köszönjük Istenünknek, hogy adottságaink figyelembevételével, legjobb tehetségünk szerint, az evangélium szellemében az elmúlt esztendőben is okosan és szelíden, Istenbe vetett feltétlen, diadalmas hittel, de ugyanakkor józan megfontoltsággal irányíthattuk egyházunk életét.

Sok újat Újév reggelén nem mondhatunk. Tulajdonképpen ott kell mindent folytatnunk, ahol a tegnapi napon abbahagytuk. Egyházunk életprogramja az evangéliumban, egyálapítónk, Dávid Ferenc tanításában és hitvédő őseink példamutatásában meg van határozva. Elismerjük, hogy gyarló voltunkban ennek a programnak a végrehajtása a múltban csak részben valósult meg. Arra kell tehát törekednünk, hogy az új évben istenhitünk még erőteljesebbé, egyházszeretetünk még rendületlenebbé, közösségi munkánk még eredményesebbé váljék, mint amilyen az elmúlt esztendőben volt.

Kérem gondviselő Istenünket, minden áldásnak adóját, hogy áldja és szentelje meg ebben az esztendőben is egyházunkat, templomainkat, egyházunk vezetőit és minden egyes hívünket, hogy Isten halk és szelíd szavára áhítatos lélekkel figyelve, okosan és szelíden munkálkodva, az Úr 1978-ik esztendejében is teljesíthessük az Ő akaratát és munkálhassuk Szocialista Köztársaságunk, egyházunk és gyülekezeteink javát, gyarapodását, fejlődését és boldogulását. Gondviselő Istenünk szeretete, békessége, áldása legyen mindannyiunkkal.

Dr. KOVÁCS LAJOS

SZÁMADÁS AZ ELVÉGZETT MUNKÁRÓL ÉS AZ ELŐTTÜNK ÁLLÓ FELADATOKRÓL

Püspöki jelentés az Egyházi Főtanács 1978. január 28—29-i ülésére

1. *Dr. Mikó Imre főgondnok halála*

Püspöki jelentésemet egy végtelenül szomorú közléssel kell kezdenem.

Egyházunkat 1977. márc. 21-én súlyos, nagyon nehezen pótolható veszteség érte. Amint az köztudomású, dr. Mikó Imre főgondnok atyánkfia hosszas, de hős lélekkel viselt szenvedés után, 66 éves korában elhunyt. Egyházi Képviselő Tanácsunk gyászjelentéséből idézem az alábbiakat: „Azzal a buzgósággal és ragaszkodással, amelyet hitvalló őseitől örökölt, »akik előtte jártak«, kora ifjúságától élete utolsó leheletéig példaadó hűséggel szolgálta népünket, az együttlakó nemzetiségek testvériségét, egyházunkat és hazánkat. Mint bölcs egyház-kormányzó egyházunk életének irányításában odaadó felelősségtudattal és szerető gondoskodással vett részt. Nagyszerű írásaiban múltbeli nagyjaink életét és tevékenységét ihletett módon örökítette meg. Köszönjük gondviselő Istenünknek tartalmas, színes, gazdag, áldott életét.”

Képviselő Tanácsunk éppen a halál utáni napokban gyűlésezvén, annak összes jelenvolt tagjai őszinte együttérzésüket a gyászoló családnak testületileg fejezték ki.

A hamvasztás utáni gyászszertartás főgondnok atyánkfia végső akarata értelmében a Petőfi utcai családi hajlék udvaráról történt. A gyászszertartáson a szolgálatot én végeztem, utánam az Egyetemes Egyház nevében főgondnoktársa, dr. Barabássy László atyánkfia mondott búcsúbeszédet. Az Írószövetség részvétét volt munkatársa, Dávid Gyula tolmácsolta.

Mikó Imre főgondnok atyánkfia érdemeit jegyzőkönyvünkben megörökítve, kérem a Főtisztelendő Egyházi Főtanács tagjait, hogy emlékének egy perces felállással adózzon.

2. *A március 4-i földrengés*

A második megrendítő esemény országos méretű volt. A márc. 4-én végbement földrengés hazánkban hatalmas anyagi veszteséget jelentett; ennél azonban még fájdalmasabb volt honfitársaink jelentős számának szomorú halála. A legfelsőbb helyről jövő felhívásra egyházunk vezetői és tagjai hazánk népe mellett egyemberként vállaltak erejükön felüli áldozatot a károk helyreállítására és a nélkülözők megsegítésére. Országunk népe a nehéz napokban dicséretesen vizsgázott. Híveink a püspöki felhívásra példaadó módon, áldozatkész lelkülettel tették lehetővé súlyosan megrongált templomaink egy részének a megjavítását.